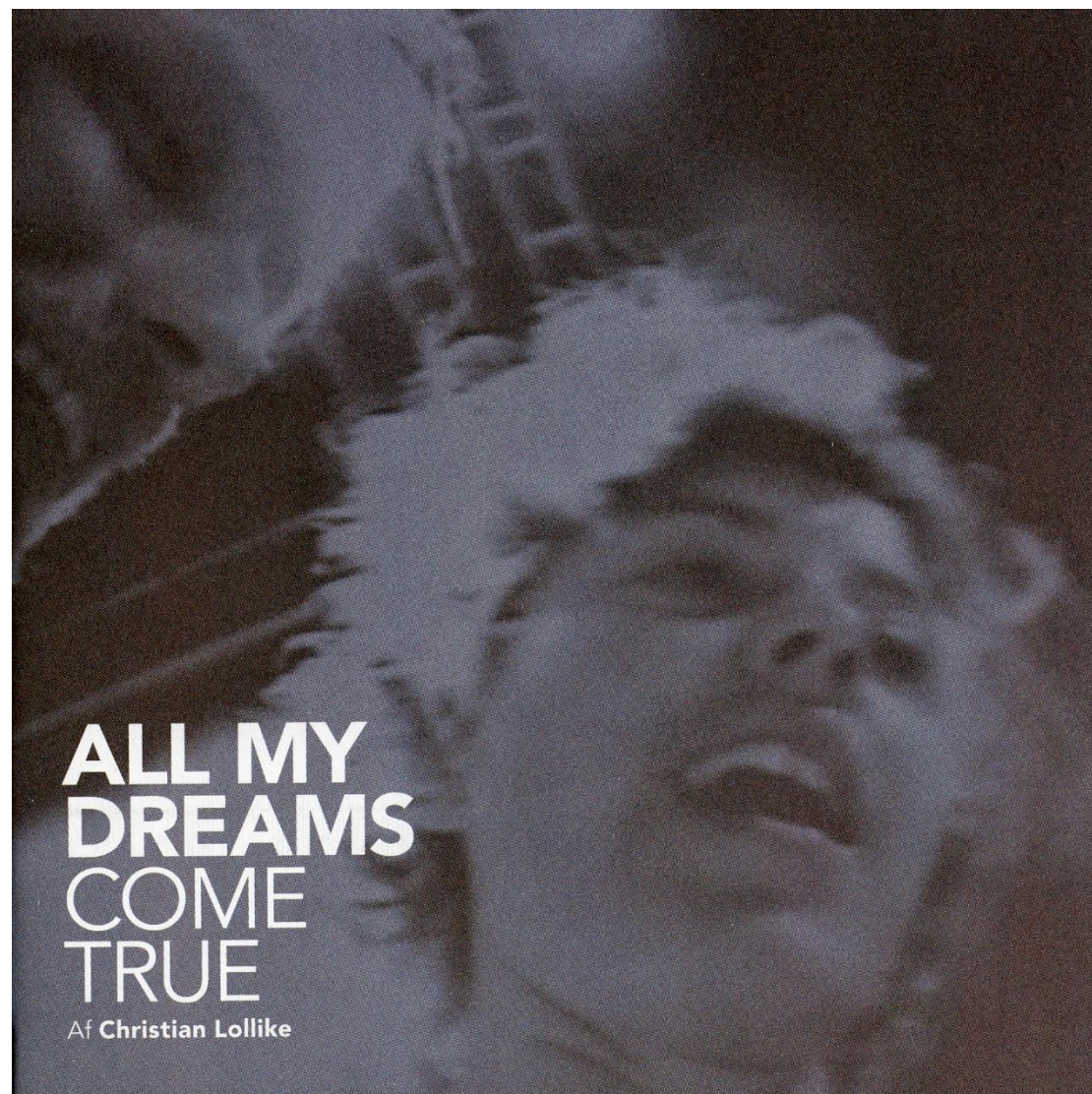

**ALL MY
DREAMS
COME
TRUE**

Af Christian Lollike

Henriette
Mader
Dinesen

Carsten
Mathiesen

Mikkel
Lund

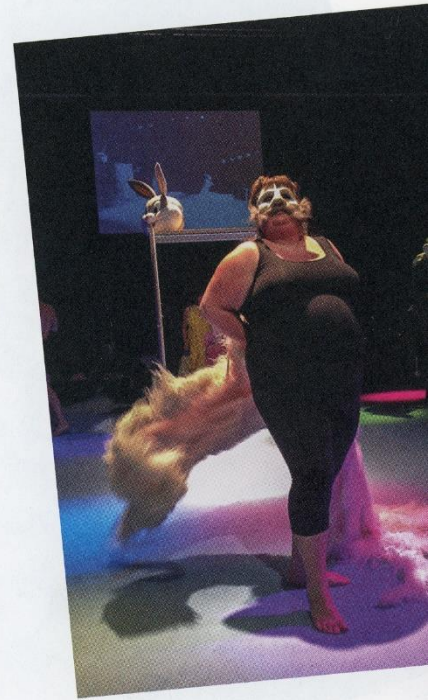
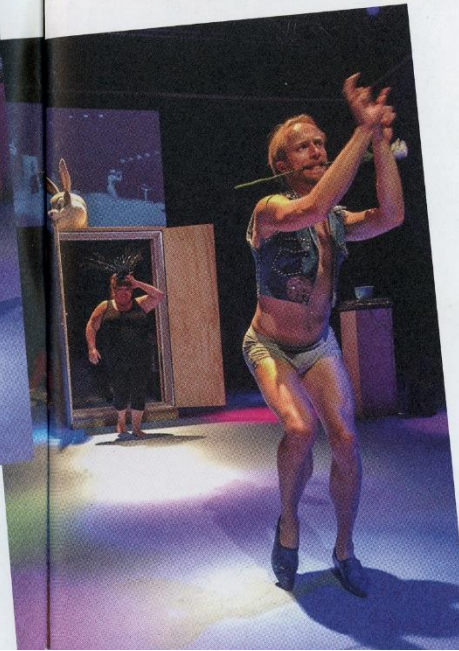
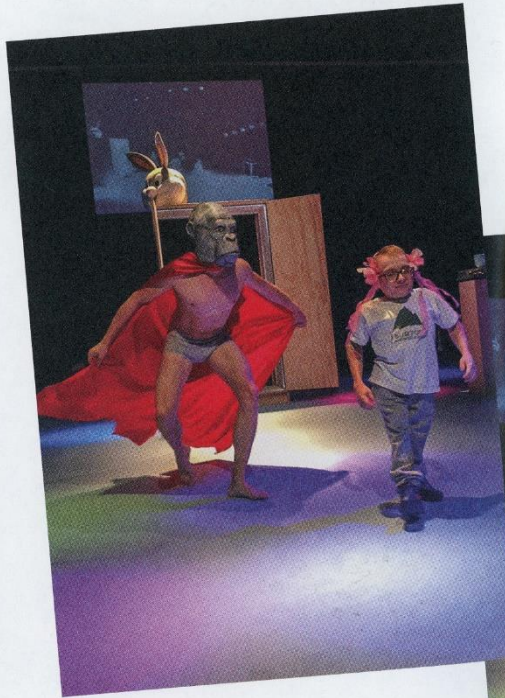
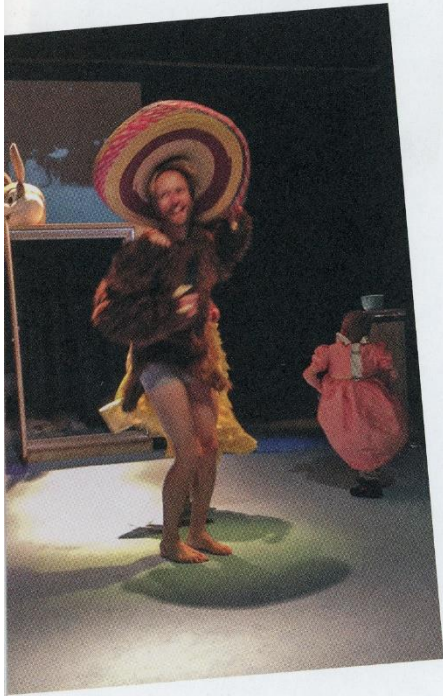
Andreas
Mikolaj
Petersen

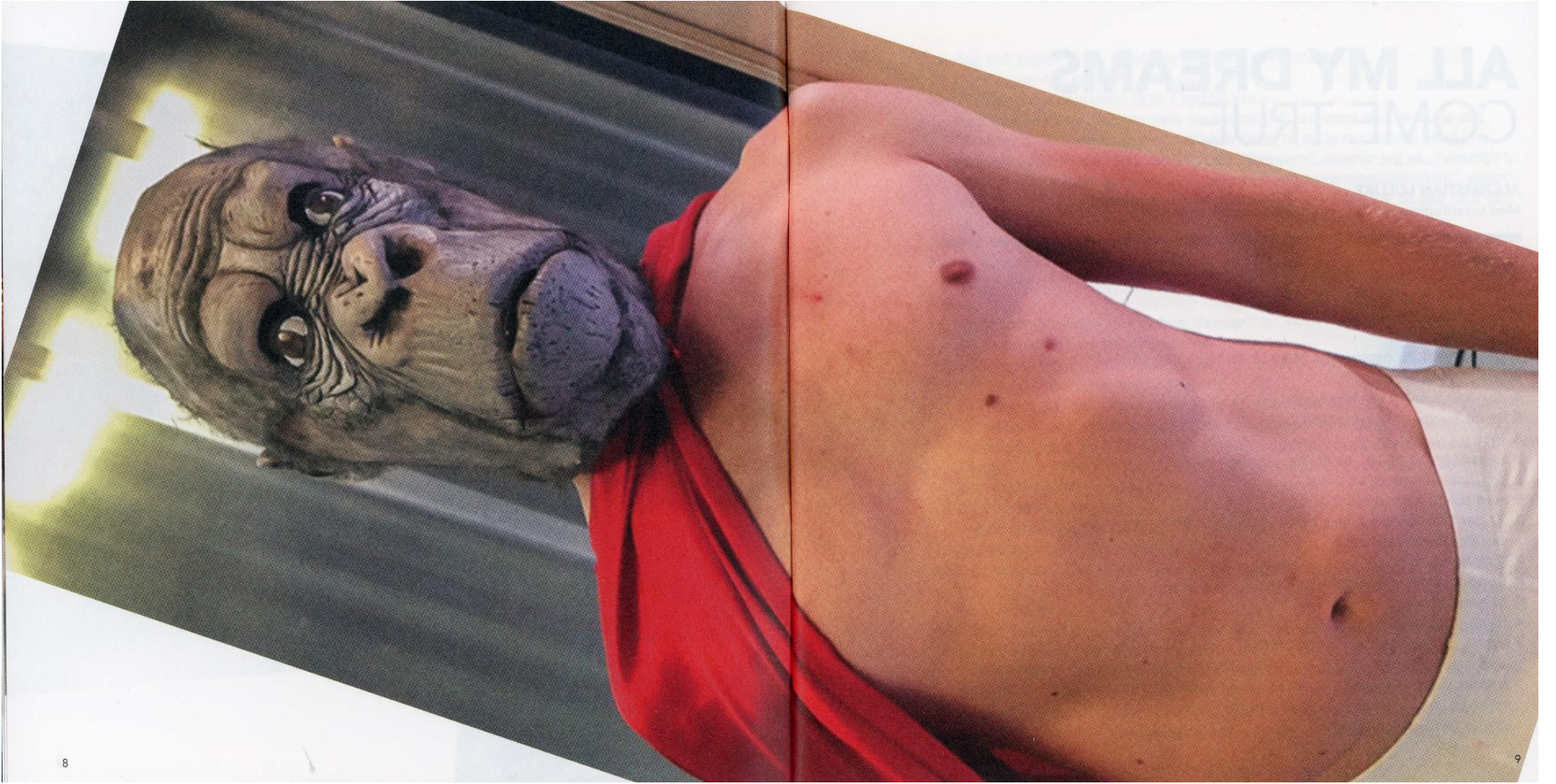
Kristian
de Linde

Marie
Louise
Wille

Morten
Burian

ALL MY DREAMS
COME TRUE

ALL MY DREAMS COME TRUE

Af **CHRISTIAN LOLLIKE**

Med tekstfragmenter af **Jens Christian Lauenstein** **Led** og **Tanja Diers**.

1. //

A Jeg er deprimeret.

B Det er jeg også.

A Ok. Har du en depression eller er du bare deprimeret?

B Det ved jeg ikke.

A Jeg har nemlig en depression.

B Er du blevet diagnosticeret?

A Nej.

B Hvordan ved du så, at du har en depression?

A Jeg kan ikke mærke noget.

B Men hvad føler du så lige nu?

A Er det ikke sådan noget en tv-vært spørger vinderen af sangkonkurrence om?

B Undskyld.

A Hvad føler du selv lige nu?

B Et kæmpe savn.

A Hvad savner du?

B Noget, der er virker. Som griber fat i mig. Og det er ikke stoffer, og det er ikke sex, og det er heller ikke et eller andet selvrealiserings-projekt, hvor drømmen er at blive mellemlider i en mellemstor mellem-virksomhed, og senere bestige Mount Everest, nej. Jeg er træt af at skulle realisere mig selv.

A Jeg ved heller ikke, hvad der er værd at realisere.

B Hvad siger din mand?

A Vi taler ikke sammen. Ikke i øjeblikket.

Han kan ikke slå benene væk under mig. Har svært ved at takle det faktum, at han er en mand. Drikker grøn te og laver surdej. Han spørger altid; "hvad har du lyst til". "Eventyr", svarer jeg så, "eventyr", "men det er svært at få en hvid hest ind i en toværelseslejlighed", siger han så. "Alt, hvad det kræver, er fantasi", svarer jeg, og så går han ud og laver surdej.

B Hvad så med ungerne?

A De kan både synge og danse.

B Hvordan?

A Sådan.

Begynder at synge imens hun danser.

Jeg drømmer kun ønskedrømme/

søde eventyr/ jeg kan ikke synge / de lyseste lykkedrømme/

bliver sandhed i stjernernes skær.

Børneopdragelsen tager Disney sig af. Hvordan skal jeg ellers arbejde det antal timer, det kræves, holde mig prinsesse-lækker og få min skønhedssøvn, hvis ikke jeg placerede ungerne foran skærmen og lod Disney klare resten. Dengang jeg var lille måtte jeg ikke se Disney og gå i palletkjole, og se mig nu...

B Har du prøvet terapi?

A Jeg er træt af terapi.

B Jeg er også træt af terapi.

A Og psykiatri. Jeg er træt af coaching og optimering. Og folk som vil have mig ind i kampen. Hvilken kamp? Hvor er den kamp, man gider at kæmpe?

B Jeg er træt af min sagsbehandler. Hold kæft hvor er jeg træt af hende og hendes ævl om, at jeg nok skal blive mig selv, hvis jeg får et arbejde. Jeg er træt af film, plots og kriser og katastrofer og politikere, der vil have gang i væksten. Jeg er træt af aktieindeks, affaldssortering, og banker, der siger undskyld. Jeg er træt af at tænke på mig selv. Jeg er træt af ikke at tænke på mig selv. Jeg er træt af tomheden og fremtiden.

Gud fader, hvor er jeg træt af fremtiden. Jeg er træt af Twitter og nye kommunikationsmuligheder. Hvad mere er der at snakke om?

A Jeg er træt af mine børn.

B Jeg er træt af mit liv.

A Jeg ved at gå til i dagligdag og leverpostej.

B U-ha, det er så fuld af muligheder. Hvor?

A Jeg savner en skæbne.

B Jeg savner eventyr.

A DER ER FOR FÅ HOBITTER I MIT LIV.

B DER ER OGSÅ FOR FÅ HOBITTER I MIT LIV.

A Nogen gange ville jeg ønske, at der kom nogen og gjorde noget frygteligt ved mig. At jeg blev kørt ned. Bum. Eller at jeg kunne gå gennem et skab, og pludselig komme ud i et snelandskab.

B Prøv.

A Tror du det vil hjælpe?

2. //////////////////////////////////////

A går gennem skabet.

B Okay, hvilken prinsesse vil du så gerne være?

A Tornerose. Jeg vil sove i 100 år. Og når jeg vågner, skal der stå en prins, som skæbnens vidunderlige selektionsmaskine har valgt. Og han har udholdt umulige pinsler, kun for min skyld. Og min krop er ikke rynket trods 100 års søvn. Og når jeg ser ud af tårnvinduet, hænger de sidste 100 års bejlere døde i tjørnehækken, men ham her – han klarede den, og derfor ved jeg, at det er ham.

A Nej, jeg tror jeg vil vælge Snehvide. Hun har det der næsten hudløse blide over sig.

B Og en mor, en stedmor, der er ved at blive ædt op af misundelse, fordi Snehvide er så meget smukkere, og hun ved, at løbet er kørt. At alle mænd fra nu af vil vende sig efter Snehvide og ikke efter hende. Og den tanke er ikke til at holde ud.

A Spejl, spejl på væggen der/hvem er smukkest i landet her. Man hader spejlet, man hader at se på sig selv, rynkerne, tiden, der gnaver løs, brysterne,

der langsomt falder, og man prøver at sige til sig selv, at det er smukt, det er smukt, det er tiden, det er efterår, og man ser ud i haven, æblerne, der falder. Et ligger allerede i græsset, brunt, små huller. Og man vil gøre, hvad man kan for at standse tiden. Man vil smøre sig selv ind i alverdens cremer, og man vil lytte til de mest åndssvage kvaksalvende sælgere, der sælger kvaksalver, som ikke hjælper en skid, men sæt nu de gør. Sæt nu at denne her multi-active-anti-ageing-recovery-comfort-cream, gør.

B Men det gør den ikke.

A Og man hører sin datter stå i slotsgården og synge ved brønden, og misundelsen brænder i én, og man vil slå hende ihjel, dræbe hende, men man kan ikke selv, men hvis en anden kan. Hvis en anden kan, en jæger, dig.

B Men jeg kan ikke, Snehvide, jeg kan ikke.

A Og Snehvide løber, jeg løber, jeg løber langt ud i skoven, og her kommer jeg til en hytte. Den er beskidt og ulækker, og jeg begynder at rydde op.

B Gu gør du da ej.

A Men det gør jeg.

B Nej, det er Disney. Du kommer, ude af dig selv, dine tarme skriger, du har aldrig været så sulten før. Du har forsøgt at æde insekter og jord, ligesom dem dér i de lande, man aldrig orker at høre om, og der er rent og ryddeligt, og noget mad på et bord, du kaster dig frådende over det, og æder til du segner. Du falder om på gulvet, træt, udmattet.

A ...Men i dramaet kommer jeg til hytten og begynder at gøre rent.

B Det er fordi Disney producerer kvindeinstinkter.

A Måske er det derfor, jeg er deprimeret. Fordi mine kvindeinstinkter er fucket up. Fordi jeg er så moderne, at jeg ikke længere ved, hvad kvindeinstinkter er.

B Hvor skulle du også vide det fra?

A Hold kæft, jeg kan ikke klare flere skvattede mænd, der forstår mig. Jeg vil bare være Snehvide og have en rigtig mand. Jeg vil have en kjole, og en talje, og et kys, der føles ægte.

B Måske er det derfor du er så vild med Mad Men, og 50'erne og kvinder, der kender deres plads og ved at deres mand kommer hjem, når han har kneppet sekretæren.

A Nej, nej, jeg vil bare mærke mig selv. Jeg er træt af at ligge under dynen og hyle: Jeg ved ikke, hvem jeg er. Jeg ved ikke, hvorfor jeg er. Jeg vil ind i en fortælling, mærke suset af en historie. Jeg vil stå på kanten af en skæbne og skrig. Jeg vil ud af min virkelighed. Jeg vil være en anden.

B Jeg tror du trænger til noget at kæmpe for. Nogle fattige. Eller kræftramte. Jeg tror slet ikke, du er rigtig deprimeret.

A Jeg er mere deprimeret end dig.

B Måske er du bare et helt normalt småklynkende "åh, jeg-er-så-depri"-menneske, der ikke kan bære, hvor gennemsnitlig og jævn du er. Du tror dine drømme skal gå i opfyldelse. Åh, jeg-er-så-individuel. Det er ubærligt ikke at være noget særligt, og det har udløst en fantom-depression.

A Så jeg har en fantomdepression, men du er rigtig deprimeret?

B Jeg græder hele tiden, og det er faktisk hårdt at producere så mange tårer.

A Hvorfor tager du så ikke dit eget liv?

B Jeg har ikke noget liv, der er værd at tage.

A Jeg går rundt med et lille stykke død indeni, igennem det ser jeg alting. Nogen gange åbner det sig, bliver en port, jeg kan gå igennem.

B Og hvad er derinde?

A Et stort mørkt slot. I tårnværelset sidder en prinsesse. Hun har lige født et barn. Nu er tiden kommet, da hun skal vælge et navn til sit barn. Hun prøver med alle mulige navne, men ingen af dem passer. Prinsessen kan ikke tage øjnene fra den lille. Hver dag spørger hun: Hvem er du lille skat. Prinsessen elsker den tilstand den lille er i. Navnløs og formålsløs. Hun er ingen, en fremmed, trådt ud af prinsessens krop. En del af hende, og dog helt sig selv. Alle navne føles forkerte. Og sådan går årene. Hun vokser op og begynder at plage sin mor om et navn.: Hvad hedder jeg, mor?

B Er du prinsessen i eventyret?

A Kan man det, prins, forblive navnløs og formålsløs?

B På en anden planet, måske.

3. //

A Gå gennem skabet.

B går gennem skabet.

A Hvem vil du gerne være?

B Aladdin. En rigtig perkerdreng, der render rundt på bare fødder i Bagdad, stjæler og har det rigtig sjovt. Men så kommer der en troldmand, der har udvalgt Aladdin til at kravle ned i underverdenen. Og Aladdin kravler ned i underverdenen. Og dér ser jeg de mest vidunderlige landskaber, og nu er jeg på vej op, og jeg har lampen, men kan ikke komme op af hullet og troldmanden beder mig række ham lampen.

A Ræk mig lampen, så skal jeg hjælpe dig.

B Er du troldmanden?

A Jeg er troldmanden, jeg kan skifte hud, hår, farve, køn. Ræk mig nu lampen.

B Nej, jeg vil ej. Og så lukker du hullet til – bum – og jeg sidder alene i hulen og er levende begravet, og det er trist. Men ved et uheld gnider jeg på lampen, og der kommer en ånd. Det er også dig. Du sørger for, at jeg kommer op af hullet, og jeg kommer hjem til min landsby og dér møder jeg min fattige mor, der fremtryller de lækreste måltider, og jeg skjuler lampen, og bliver rig og deler ud af min rigdom, men så en dag, så skal hele byen holde sig indendøre, for Sultanens datter Prinsesse Jasmin skal ned og bade, og derfor skal alle holde sig inde, for hun skal gå nogen gennem byen – og det kan du bare gøre nu. Bare smid tøjet. Og gå gennem Bagdad. Jeg skal nok lade være med at kigge.

A Men jeg har bare ikke rigtig nogen prinsessekrop. Jeg er grim.

Min hjerne spytter på mig. Du er grim. Har for stor røv. Du er grim. Men spejl spejl, der er da mange andre, der er grimmere end mig? Ja, men du er ikke god nok. Og det ved du godt. Hvad vil en mand med dig? Når han først opdager hvor grim du er? Hvor dum du er. Hvor slidt du er. Uden make-up er du grim. Dig. Dig? Har du et jeg? Findes du overhovedet? Jeg tror altså lige jeg tager tøj på igen.

B Så grim er du altså ikke.

A Nej, hold op med det der, jeg ved, jeg objektivt set er grim.

B Jeg synes altså, du er pæn.

A Det er altså ikke, fordi jeg vil have, du skal sige, jeg ikke er grim.

B Det er lavt-selv værdsproducenterne.

A Lavt-selv værdsproducenterne?

B Det er dem, Aladdin skal redde dig fra.

A Hvor holder de til henne?

B Overalt.

A Jeg er så træt af dem. Træt af at angle efter folks anerkendelse. Træt af at håbe de kan lide mig. Træt af min talje og mit selvværd. Træt af, at glo en mand i øjnene og håbe, at han vil kneppe mig. Træt af stil. Fed stil. Cool. Super nice. Træt af æstetiske vurderinger af alt. Super nice klimakatastrofe, som jeg ikke orker at engagere mig i. Træt af min ugidelighed. Træt af SOS-børnebyen og træt af røde-fucking-kors. Træt af folk, der har det værre end mig. Træt af sorte børn med fluer om munden. Træt af at styre mig og begrænse mig. Træt af at være en tæskefortabt apatisk liderlig kvinde, der vil kneppes af 7 teenage-dværge samtidig med, at hun beder for børnene i Afrika. Ja, og så ligge sådan med dem bagefter og kalde dem mine små prinser, og græde til mine øjne går i opløsning.

Jeg beklager, at jeg bare står her og hælder af, at det hele går i stå, men her før jeg kom begyndte min krop at ryste. Jeg forsøgte at ringe til min far. Mine fingre kunne knap ramme tasterne, og da jeg kom igennem faldt ordene ud af munden og lå på gulvet og gispede. Jeg lagde på, kravlede ud på toilettet og kastede op. Jeg forsøger at få vejret. Indhalerende min egen galde. Mit barn står og kigger på mig. "Mor mor". Der er dækket bord. Tre kartofler på tallerknen. Jeg forsøger at tage sovs. Mine hænder ryster så meget, at der kommer sovs ud over det hele. Er det depression, når jeg hele tiden føler, at noget er taget fra mig, mistet? Når jeg vil foretrække at tage derhen, hvor de døde er?

B Så er det godt, at jeg er Aladdin.

A Hold din kæft Aladdin.

B henvender sig til publikum.

B Jeg er den udvalgte. Jeg er det arabiske forår. Jeg er revolutionen. Jeg er drømmen om den fattige, der pludselig rejser sig, tager magten,

reorganiserer staten og opfinder en ny måde at producere selvværd på. Jeg er drømmen om en pludselig opvågning. Om en sms, der går rundt. Om folk, der kommer ud af husene og lejlighederne. Alle tager Disney-masker på, for på det her tidspunkt i historien arbejder de multinationale virksomheder med større budgetter end nationalstaterne, så lande er gået fallit og opkøbt, og landet hér hedder Disneyland, og gaderne er rensede og rene, tiggerne og luderne er væk og der er Disneyskoler og Disneyhospitaller og Disney politi, og alle indordner sig under Disneylovene, og vi får at vide igen og igen, at vi er verdens lykkeligste Disneyfolk, og vi koncentrerer os meget om at være lykkelige, men så under en parade for nationalstaten Disney, så går det op for folk, at de ikke vil leve i det eventyr længere, og de begynder at hærge, smadre, og vi ved ikke helt hvorfor. Askepot smadrer bankruder, og Jasmin går bersærk, og vi kan ikke præcis sige, det er det vi gør oprør imod, men vi føler det.

A Måske det er DET.

B Hvad DET?

A Det, der gør dig så deprimeret. DET, at du stadig tror, at noget kan forandres, at verden kan ændres. Hvilken langhåret venstre-orienteret uldtrøje-klaus har siddet i din barndom og fortalt, at verden er uretfærdig, og du er hvid og rig. Måske har det skabt et kompleks i dig, der gør, at du tror, du skal gøre en forskel. Og måske er du kommet til et sted i dit liv, hvor du ved, at verden ser ud, som den gør, og du kommer ikke til ændre den eller bare se den ændret. Ikke det mindste. Tværtimod. Måske er det derfor, du er deprimeret.

B Men jeg er Aladdin og jeg hader realisme.

A Hvad mener du?

B Jeg hader realisme.

A Man kan ikke hade realisme. Man kan hade sin eks-kæreste, og man kan hade totalitære styreformer og oberst Gadaffi og formand Mao, og man kan virkelig hade sin eks-kæreste; jeg håber, at han sidder et sted og tuder. At han er fattig og multihandicappet, lige kørt ned af en svine-transport, at rotterne gnaver i sårene på hans koldbrandsbefængte multihandicappede fødder, men man kan ikke hade realisme.

- B** Nå, men det gør jeg altså.
- A** Og hvorfor hader du så realisme?
- B** Engang var jeg en lovende ung mand, Jeg var overbevist om, at jeg var udvalgt. Jeg gik bare rundt og ventede på, at det, der måtte ske, skete...
- A** Hvad skulle der ske?
- B** Jeg skulle jo starte en bevægelse. Eller være med til at starte en bevægelse. Jeg skulle forløse hele den her underliggende fornemmelse af utilfredshed og uro. Jeg skulle få folk til at indse, at verden som den ser ud nu, er forkert. Jeg skulle fortælle folk, at selvom vi har haft 60'erne og Marx og hvad de alle sammen hedder, så er det muligt. For jeg kan jo mærke det.
- A** Det?
- B** I kroppen har jeg en helt anden verden. Og det har du også. Jeg ved, at du har mærket det.
- A** Det er jeg nu ikke så sikker på.
- B** Har du aldrig prøvet at gå i en stor mark, en varm sommerdag, og mærket det høje græs på dine ben, og imens du går, mærker du det. Og du ved ikke præcis, hvad det er, men du ved, at det er der. Og du bliver ved med at gå, fordi noget herinde siger til dig, at hvis du bliver ved med at gå nu, så kommer du det nærmere, og marken slutter og du står på en eng og foran dig er havet, og det er det samme hav, som du stod ved i går, men det er anderledes i dag. Denne eftermiddag, hvor du har gået gennem marken, over engen, ned til havet er alt anderledes. Og det er som om din brystkasse åbner sig, som om at brystbenet flækker, huden krakelerer, og dit kød er åbnet, blottet for havet og dråber af salt slår ind i det store åbne sår og du tuder, og hvis nogen spørger dig, hvorfor du tuder, kan du ikke svare - det er DET.
- A** Nu er der ikke så meget havudsigt, der hvor jeg bor. Der er heller ikke ligefrem udsigt til skønne enge, marker og strandbredder. Til gengæld er der rig udsigt til beton, arbejdsløshed og gældssanering. Nå, men hvad skete der så?
- B** Med hvad?
- A** Den dér bevægelse du skulle starte...?
- B** Aladdin blev almindelig. Begyndte at gå i sportssokker, arbejde med

selverkendelse og lærte at danne sætninger som: "Nu hvor alle ideologi er ødelagt, er alt en fiktion. Der findes ingen virkelighed. Der findes ingen store fortællinger; Alt er jo prøvet. Alt er gjort og gået galt; Det senkapitalistiske sendemokrati er den værste styreform, når man ser bort fra alle de andre - ho ho"; "Nu har vi børnene, lykken og kampene med kommunen" - det sidste sagt i et frækt ironisk tonefald, efterfulgt af et blink med det ene øje. Er det depression, når farverne forsvinder ud af sjælen, når alt det, som jeg elskede, som var mig... når jeg kun er en lille bitte skal af det jeg var?

- A** Okay.
- B** Realisme er en røvsyg sygdom, der kvæler din mulighedssans.
- A** Min hvad...?
- B** Din mulighedssans.
- A** Der findes ikke noget, der hedder mulighedssans.
- B** Jo, der gør.
- A** Hvor sidder den så?
- B** Øh, der...
- A** Vi har fem sanser, og der ingen af dem, der sanser muligheder.
- B** Kan du huske Obama?
- A** Det tror jeg vist nok.
- B** Jeg var vild med ham.
- A** Føler du dig sort indeni?
- B** Nu synes jeg, han er lidt slidt at se på. Engang var han en majestætisk cool krydsning mellem en ancient konge, en sort jazzpianist og en atletisk basket-spiller. Han troede på chance. På en samlende force. Han var vor tids Martin Luther King. I have a dream. Han var legemliggørelsen af den indre stemme, der fra tid til anden bevæger sig i os. We can do it. Yes, we can.
- A** Can what?
- B** Do it.
- A** Hvad it?
- B** Gøre det.
- A** Hvad?
- B** DET.

A Men hvad er DET?

B Det ved jeg ikke, og det ved han åbenbart heller ikke, men tænk hvis vi er dem, som ved, at det ikke længere går. Tænk hvis vi er dem, som inderst inde ved, at vi har spillet fallit. At jorden, klimaet, krisen, overbefolkningen, forbruget, DET HELE, er ved at bukke under og det ikke nytter noget at skrige vækst. Tænk hvis vi er dem, som ved det. Tænk hvis vi er dem, der siger, vi vil ikke mere. Vi kan ikke mere. Vi vil have en anden fortælling, en anden historie – et eventyr vi kan tro på.

A Tror du virkelig, at vi er dem?

B Hvorfor ikke?

A Men tror du?

B Næ.

A Lad os gå gennem skabet og se hvad der sker.

De tager hinandens hænder og går gennem skabet.

4. //

A Okay, der skete ikke noget.

B Ikke en skid.

A Nada.

B Tænk hvis vi er dem, som har mistet evnen til at forestille os verden anderledes.

A Hvis vores fantasi er steriliseret.

B Det er Disneys skyld.

A Hvad er Disneys skyld?

B At vi har mistet evnen til at forestille os verden anderledes.

A Gu er det ej Disneys skyld. Disney producerer drømme, magi og fantasi.

B Disney producerer kvindeinstinkter, kropsidealer, lavt selvværd og samfundstilpasning.

A Samfundstilpasning? Jeg orker ikke det der ongo-bongo sweater-Klaus, "70'er-samfundstilpasning"!

B Aladdins kæreste, Jasmin, står i - Disneys Barbieudgave - og siger:

"Far, jeg lever ikke op til mit fulde potentiale. Jeg vil gøre rigtig nytte for samfundet. Noget for de syge og fattige". Og hvad gør hun?

Hun opdager, at det er svært, lidt for svært at gøre noget for verden, så i stedet tager hun ud for at finde fars forsvundne hest. Og hun finder den. Og hun tæmmer den. Og nu er hun lykkelig.

A Det er vist længe siden, du har set Disney! Har du set Brave?

B Det er sgu da den samme form for tilpasning. Det er udviklingshistorie, men det foregår altid på individniveau. Individet kan ændre sig, men samfundet kan ikke. Det er samfundstilpasning.

A Skriv en sang om det.

B Disney har revet pikken af eventyrene, kastreret dem, gjort dem til små velfortalte opdragende fortællinger. Renset for vold. Bizart begær. Disney gør vores børn til naive modgangsforskrækkede ukritiske superforbrugere, der ikke er i stand til at skabe forandring.

A Hold nu kæft Bongo.

B Uha, jeg savner de to fugle i Brødrene Grimms Askepot, der efter brylluppet sætter sig på skuldrene af hendes søstre og hakker deres øjne ud. Hvor er de i Disneys Askepot?

A Da jeg var 6 år, var jeg i Disney World i L.A., og det er det største jeg nogen sinde har prøvet!!! Jeg blev forelsket i alle de menneskehøje plysudgaver af figurerne, som gik rundt i parken. Jeg fik kys og kram af dem alle sammen – Mickey, Anders And, Askepot, Snehvide og Pocahontas. Jeg kan huske hvor lykkelig jeg var og hvor meget jeg ønskede at være en del af deres verden. Jeg fik en Andersine-kasket, som fik mig til at ligne Andersine på nær underansigtet. Det var en anden verden og den var magisk. Min yndlingsfigur var Pocahontas. Da jeg var i Disneyland stod hun ved en totempæl, jeg så på hende og synes hun var smuk. Men så kom der en dreng, og han prøvede at rive pandebåndet af hende. Hun slog ham i ansigtet, så han fik næseblod. Jeg kan huske, hvordan hun blev ført væk af Anders And og Fedtmule. Det var ikke sjovt.

B Jeg tror hende Pocahontas slog den dreng, fordi hun ønskede din opmærksomhed.

A Hvad ville hun mig?

B Hun ville sikkert bare fortælle dig, at Pocahontas ikke er en lækker timeglasformet indianersteg, der levede for 500 år siden og blev

forelsket i John Smith og standsede englændernes folkemord, men en småfed fejlnærret indianer, der blev kidnappet og holdt som gidsel, tvunget til at konvertere til kristendom for senere at blive tvunget til England, hvor hun blev syg og døde.

A Okay, så Disney har pillet lidt ved historien - and so what?

B Disney producerer kvindeinstinkter, kropsidealer, lavt selvværd, samfundstilpasning og historieforfalskning.

A Okay, okay, det kan da godt være, at Disney producerer kroppe og samfundstilpasning og historieforfalskning og hvad du nu siger, men det er der så meget, der gør, og når man bare er bevidst om det og kan forklare det til sine børn, når de ser Disney, er der intet problem.

Hør nu her lille skat, vores identitet er et produkt af samfundets sociale praksis og ikke nogen statisk størrelse, der er givet på forhånd. Selvfølgelig er du ikke færdig på de skrå brædder, når manden ikke længere gider at penetrere dig med sit blik. Der er mange andre måder at være kvinde på, lille skat. Men hvor er det fint, at du danser og synger og svinger hofterne, og forstår, at det er en konkurrence, som du skal vinde. Undskyld skat, mor står her og taber hovedet.

B Måske er det derfor, du er deprimeret. Du føler, at du gør det modsatte af det du burde gøre. Du koncentrerer dig om dig og dit barns lykke, og så ser du ud af vinduet, åbner aviser, ser tv, nettet, overalt: millioner, som ikke har det, du har. Skal jeg også tage ansvar for det? Mig, jeg har så travlt. Og jeg er så forvirret. Der er alt for meget information. Jeg er ligeglad. Jeg vil ikke være ligeglad. Jeg er ligeglad. Jeg synes ikke du burde være ligeglad. Hvordan blev jeg en, der er ligeglad, men jeg er ligeglad. Fuck dem. Brænd dem. Du ved knapt, hvem du selv er, når du ikke gør det, du gerne vil gøre, men i stedet gør noget andet, som du ikke vil gøre, men alligevel gør. Og derfor er du deprimeret.

A Nej.

B Og så prøver du at gøre noget. Give noget. Men selvbilledet: dig som *Det Gode Menneske*, der gør noget, giver dig også kvalme. "Jeg er jo en, der gør en forskel; jeg giver til de fattige ved at tage fra den rige, som er mig selv - ti-hi. Det er kvalmende. Det er også ulækkert. Selvfedt på en helt håbløs måde.

A Jeg trænger til en smøg.

B Vi skal videre.

A Ja ja, gå du bare videre.

5. //

B Der var engang en mand. Han hed Walt. Og Walt stod foran sine - på det her tidspunkt i historien - ganske få ansatte. Jeg har en drøm, siger Walt.

A Jeg orker ikke at høre mere om Disney.

B Jeg har en drøm, siger Walt.

STATIST Hvilken drøm er så det, Walt?

B Vi skal skabe fortællinger. Vi skal skabe kultur. Vi skal skabe en livsform, og den skal være world wide.

STATIST Hvordan Walt?

B Vi skal skabe en verden af eventyrlige prinsesser og prinser. Vi skal fortælle børn, hvem de er og hvorfor de er. De skal have samme referencer, samme indre forestillinger og mål. På den måde kan vi skabe en bedre verden, hvor folk forstår hinanden. Vi skal møde børn med smil, magi og fantasi. Vi skal møde børn med smil, magi og fantasi. Walt fik succes - hurra Walt, it looks like we have started something. Men succes kan stige til hovedet. Og det gjorde den også i Walts tilfælde. Han tog patent på alt, fik paranoia, sagsanlæggene fløj af sted. Fx har Disney kontaktet teatret og klaget over denne forestilling, og derfor er vi blevet pålagt at sige: Vi understreger, at de meninger, holdninger og fortællinger, som i det følgende præsenteres i sammenhæng med navnet og det registrerede varemærke "Disney" ikke på nogen måde repræsenterer holdninger, som deles eller forsvares af Disney Inc. Vi er blevet bedt ikke at bruge ordet Disney og derfor siger vi fra nu af Discy. Men vi skal videre i historien. Walt fik som sagt en idé. Hele verden skulle forvandles til et eventyr. Teens are the target market - and children too. Even babies can be taught how to buy, skreg Walt, der nu vidste, at Discys fornemste opgave var at producere superforbrugere.

A Tror du virkelig det er Discys mål?

B Vi kan jo lige tage prinsessetelefonen og ringe og spørge Discy.

Nå, hov, på den her prinsessetelefon kan man kun ringe til frisøren, makeup-artisten, skoforretningen og stormagasinet.

A Og så sidder man der og ser Disney og får en klump i halsen, og man skjuler tåren for det må ingen opdage. Man sidder der så uendelig voksen og fanget i så barnlig en længsel. Og det er når de rotter sig sammen mod de onde, når de beslutter sig for at risikere sig selv for hinanden. For det gør de i Discy, men det kender du jo ikke noget til...

B Næ.

A Ved du hvad jeg tror? Jeg tror du bruger Discy som skydeskive for en mere grundlæggende konflikt. Og det er derfor du er deprimeret. Du har brug for nogen at give skylden. Det, du beskylder Discy for, er over alt. Og det er ingens skyld. Du kan kalde den: den grasserende kapitalisme, systemet, markedskæfterne, udviklingen – hvad du vil. Men dybest set ved du ikke, hvad det er. Og det frustrerer dig, og du siger til dig selv: Jeg skal kæmpe imod. Jeg skal kæmpe imod, men hvordan mod hvem? Du ved ikke, hvor det begynder og hvor det ender. Du står og fægter mod ingen, og det gør dig træt, for du har ingen tro, ingen utopi, intet håb du kan bygge din kamp på. Der er intet du vil kæmpe for, ingen meninger, holdninger, du orker at gå på gaden for, ofre dig for – intet du kan affeje med ironi. Og derfor er du deprimeret. Fantomdeprimeret, hvis du spørger mig.

B Hvad siger du så til dine børn, når de stiller alle de rigtige spørgsmål? Findes der fattige? Hvorfor findes der fattige? Er de mere end 100? Mere end 1000? Hvorfor deler vi ikke med dem? Er det rigtigt, at jorden er ved at kollapse? Er det os, der ødelægger den? Hvad svarer du?

A trækker på skuldrene.

Det er der ingen der ved, skat. Det er ikke til at sige. Sådan vil det altid være. Det er der ikke noget at gøre ved. Skal vi se en film? Vil du gerne se en film? Jeg har en film, du gerne vil se, vil du ikke det, hva? Vil du ikke det, nu sætter du dig her, og så ser vi den hér film, det gør vi altså, NEJ så så hold op, nu skal du SE DEN HER DISCYFILM!

A Så det er godt vi har dig, Aladdin! Den omvendte coconut. Hvid udenpå, sort indeni. Ham som siger: Verden burde ændres, men som aldrig

ændrer selv de mest elementære ting. Du synes fx økologi og fairtrade er åndssvagt. Du kunne aldrig drømme om at have et SOS-børnebybarn. Nej, den slags er for småt for dig. Langt hellere vil du, fantasere om revolutionen, som selvfølgelig skal være vældig voldelig og der skal brændes politibetjente af, huse skal sprænges i luften og der skal dufte af brændt hud, stål, død, smerte. Det er dejligt at fantasere om den slags, som den eneste mulige vej til at gøre verden bedre, er det ikke?

B Du kan komme med forklaringer og undskyldninger, men faktum er, at du slår fattige ihjel, at du slår drømme ihjel, at du slår dine egne børns håb og længsler og helt velbegrundede spørgsmål og klare undren ihjel.

A Hold din kæft.

B Hold selv din kæft.

Pause.

A Min psykolog siger, at hvis jeg skal forandre mig, er jeg nødt til at ændre min selvfortælling.

B Din hvad?

A Min selvfortælling. Hun siger, at vi har magten over vores egen historie. Vi kan tale en anden fortælling frem.

B Så lad os tale en anden selvfortælling frem. Jeg kunne kalde mig Erling eller Dorthe og så prøve at gøre min selvfortælling til én, hvor jeg ikke er deprimeret, fordi jeg ikke længere opfatter verden som ond og uforanderlig. Det tror jeg også lige jeg vil fortælle til Chin Gaou, der står på lossepladsen i Bangladesh. Goddag Chin Gaou, du skal bare lige ændre din selvfortælling, så får du det meget bedre – og jeg er for øvrigt Joakim von And, skal jeg sige dig, Chin Gaou og dér er Snehvide.

A Måske skulle vi lave et Discydrama.

B Hvordan lave et Discydrama...?

A Lave et Discydrama, where all our dreams come true.

B Og hvordan fanden skal to deprimerede mennesker, med en steriliseret fantasi, lave et Discydrama, where all our dreams come true?

A Det ved jeg ikke, men nu går jeg igennem det skide skab, og når jeg kommer ud, så laver jeg et Discydrama where all my dreams come true.
A går gennem skabet.

DEL 2. DISNEYDRAMA //////////////////////////////////////

SNEHVIDE Hej, mit navn er Snehvide. Det var mig, der blev kysset af prinsen. Mig, der genopstod fra de dødes rige. Mig, der red væk i solnedgangens røde lys. Mig, der skimtede slottet forude. Mig, der spurgte prinsen: Hvad er et menneskes liv?

PRINS Prinsen vidste ikke, hvad han skulle svare.

SNEHVIDE Tid, svarede prinsessen.

PRINS Tid?, spurgte prinsen forundret.

SNEHVIDE Dage og nætter. Mange eller få. Det ved vi ikke.

PRINS Vi skal leve lykkeligt til vores dages ende.

SNEHVIDE Men hvordan gør vi det, prins?

PRINS Lad os nu lige komme hjem på slottet først.

SNEHVIDE Hvad skal vi gøre med vores dage og vores nætter?

PRINS Leve...

SNEHVIDE For hvad? For hvem?

PRINS Vores børn, vel.

SNEHVIDE Men hvordan skal verden se ud?

PRINS Jeg tror du trænger til at sove lidt, Snehvide.

SNEHVIDE Du har et slot. Du har et rige. Du kan gøre alt.

PRINS Vi har et slot. Vi har et rige. Vi kan gøre alt.

SNEHVIDE Åh, prins. *De kysser hinanden.* Vi kom hjem. Jeg sov.

Jeg vågnede. Jeg spurgte: Hvad er et menneske?

PRINS Det er tid, svarede han. Dage og nætter.

SNEHVIDE Men hvad skal vi gøre med den tid?

PRINS Lige nu skal jeg ordne rigets regnskab.

SNEHVIDE Han sagde det igen.

PRINS Lige nu skal jeg ordne rigets regnskab.

SNEHVIDE Og igen.

PRINS Lige nu skal jeg ordne rigets regnskab.

SNEHVIDE "Lige nu skal jeg ordne rigets regnskab."

PRINS Hun blev mere og mere opmærksomhedssyg.

SNEHVIDE Synes du stadig jeg er smuk?

PRINS Vores forhold er gået ind i en ny fase, skat.

SNEHVIDE Hvad er det for en fase?

PRINS Det er den fase, hvor du har vænnet dig lidt til lykken, og ved at lykke er noget man oplever i små hverdagsglimt.

SNEHVIDE Vi skal jo forme fremtiden.

PRINS Jeg tænkte, at hvis vi fik et barn, så...

SNEHVIDE Vi fik et barn.

PRINS Hvad skal barnet hedde?

SNEHVIDE Det ved jeg ikke.

PRINS Tine, Tanja, Kristine, Minnie, Belle, Jasmin, Ariel, Askepot?

SNEHVIDE Kan det ikke bare være uden navn?

PRINS Hvad mener du?

SNEHVIDE Det jeg siger.

PRINS Men barnet kan jo ikke ikke hedde noget.

SNEHVIDE Hvorfor kan det ikke ikke hedde noget?

PRINS Et barn skal have et navn, så det ved hvem det er.

Snehvide taler til barnet.

SNEHVIDE Du er så sød. Ja, du er så sød. Mor skal være en god mor, en smuk mor, en lykkelig mor. Mor skal være mor for din fremtid. Mor ved ikke hvordan. Mor læser i dameblade. Mor går på kursus. Mor skal lære, hvordan man er mor. Mor skal give dig de rigtige redskaber. Mor tager på arbejde. Mor smiler. Mor skal gøre karriere... Mor ser fjernsyn. Mor ser politikere. Mor synes de snakker bu-bu-bæ-bæ. Mor skal holde sig ung. Mor skal se godt ud. Mors bryster hænger. . Mor føler sig træt. Mor føler sig udbændt. Mor føler at der er noget hun savner. Mor vil købe noget, der kan stabilisere mors "jeg". Mor ved ikke hvad. Mor vil kysse en frø. Mor er usikker. Mors drømme hænger. Hvor er mors tro på sig selv? Hvor er mors tro på verden? Hvor er den? Kan du se den?

DUKKEBARNET Angst penetrerer mors sind.

SNEHVIDE Mor vil også rende rundt med ble, ja, mor vil også gerne rende rundt med ble. Måske vil mor gøre alting om. Tror du mor kan det?

PRINS Hun begyndte at gå i byen.

Et dyr fra et eventyr sidder foran Snehvide.

SNEHVIDE Min mand er en god far, men ikke nogen god elsker.

Han ser mig ikke som en kvinde, men kun som moren til hans børn.

Det er usexet at være mor, synes jeg. Han tænker kun på surdej og selv-angivelser. Har jeg valgt forkert?

DYRET Jeg synes du er smuk.

SNEHVIDE Synes du?

DYRET Men du har det ikke godt med dig selv.

SNEHVIDE No, shit Sherlock.

DYRET Måske lider du af konsumer-kontrol-kompleks?

SNEHVIDE Hvad for noget?

DYRET Måske opfatter du din egen krop som en vare, som nogen hele tiden skal begære. Kun når varen præsenterer sig selv på den helt optimale måde, tror du på, at den kan sælges, og når den ikke kan sælges, føler du ikke du er noget værd.

SNEHVIDE Hvor ved du det fra?

DYRET Måske lider jeg af det samme. Måske er vi ikke de eneste...

SNEHVIDE Jeg savner skoven. Dyrene. Jeg kunne tale med dem. Det er rigtigt. Jeg kunne tale med dyrene. Jeg havde adgang til en anden bevidsthed. Jeg kan ikke forklare det, men... Jeg boede med dværgene. Vi levede sammen. Men så kom prinsen og det virkede så rigtigt. Jeg lever på et slot. Alle siger jeg skal være lykkelig. At det er lykken, men jeg kan ikke mærke noget.

DYRET Se hende. Det er Grete.

SNEHVIDE Hvem Grete?

GRETE Der var krise. Min mor og far havde ingen penge. Ingen mad.

Aldrig. De skændtes. En aften hørte jeg mor sige til far, at hun ville sætte os ud i skoven. Jeg vækkede min bror, Hans. Hans prøvede at berolige mig. Næste morgen skulle vi med far og mor ud i skoven og hugge brænde. Far gik forrest. Han var ked af det. Hans gik og brækkede krummer af gammelt brød og smed det efter sig. Mor og far forlod os og kom ikke tilbage. Vi ville gå efter brødkrummerne, men fuglene havde taget dem. Vi for vild. Vi frøs. Vi kom til et hus. Det var af kage. Hans spiste af vinduet. En gammel dame kom ud. Hun låste os inde. Ville dræbe os. Men vi slap ud. Jeg slog hende ihjel. Skubbede hende ind i ilden.

TO DVÆERGE Hej, vi er de to små dværge. De fem andre døde i minen.

De var dårligt forsikrede, men synge kan vi stadig. Hej ho. Hej ho.

Her er en diamant.

KONG LOUIS Hej jeg er Kong Louis. Da de fældede regnskoven faldt jeg ned fra træet. Jeg har ikke noget mad og har lige spist en bid af Mowgli.

SNEHVIDE Nogle gange ville jeg ønske, at jeg kunne skræve over jorden og suge hele verden op i mit underliv.

DYRET Det lyder flot Snehvide, men også kun det.

SNEHVIDE Men vi må da...

DYRET Alt er prøvet. Alt er gået galt. Det her system er det eneste, der fungerer.

SNEHVIDE Men hvis vi gør noget.

DYRET Er du virkelig villig til at opgive alle dine privileger, Snehvide?

Skrue ned for budgettet, droppe dine kjoler, dele dine ædelstene, aldrig mere køre i karet?

SNEHVIDE Karetten kan jeg vel beholde?

DYRET Der kan du se. Hvad et menneske først har tilkæmpet sig, slipper det aldrig igen.

SNEHVIDE Vil du ikke nok stoppe mig ud? Jeg føler mig så tom.

Kan du hjælpe mig med det?

DYRET Om jeg så stoppede Eiffeltårnet op i dig, skat, ville du stadig ikke kunne mærke noget.

SNEHVIDE Nej..?

DYRET For vi har mistet DET.

SNEHVIDE Hvad?

DYRET DET.

SNEHVIDE Og så forsvandt han.

2. //////////////////////////////////////

B Okay cut til mit Disneydrama, hvor Joakim von And er til psykolog.

B forvandler sig til Joakim von And

JOAKIM VON AND Jeg er blevet ... Ja, hvad er jeg?! Jeg er blevet, øh, ja, øh... deprimeret.

PSYKOLOGEN Men du er von And. Du kan købe lige hvad du har lyst til.

JOAKIM VON AND Men jeg vil skabe noget. Noget større.

PSYKOLOGEN Men du skaber noget, virksomheder, arbejdspladser.

JOAKIM VON AND Jeg har netop indført nye incitamentsstrukturer.

Det lyder flot, ikke? I virkeligheden handler det bare om at skræmme dem, gøre dem angste. Er det at skabe noget?

PSYKOLOGEN Truslen om flasko styrer i forvejen vores måde at agere på.

Det er ikke noget du er skyld i. Det er et livsvilkår. Du gør det jo for riget. For at få kickstartet væksten.

JOAKIM VON AND Jeg er så træt af det ord. Vækst. Ingen kan sige andet.

Stod det til mig, satte vi hele verden på pause.

PSYKOLOGEN På pause?

JOAKIM VON AND Ja, vi stopper.

PSYKOLOGEN Stopper?

JOAKIM VON AND Vi stopper op. Vi stopper med at gå på arbejde.

Vi stopper med at realisere os selv. Vi sætter verden på pause.

PSYKOLOGEN ...taler de om sådan en slags revolution, hr. von And?

JOAKIM VON AND Jeg trænger sikkert bare til at lægge mine arme om en and eller en gås eller et andet stykke fjerkræ, men jeg tør ikke.

PSYKOLOGEN Hvorfor tør De ikke.

JOAKIM VON AND Selv kan jeg ikke se på nogen som helst, dyr eller menneske, uden at lave en lynhurtig hvad får jeg ud af det cost-benefit-analyse. Du sidder sikkert også bare og håber, jeg vil gå over tid.

PSYKOLOGEN Men det er jo vilkårene.

JOAKIM VON AND Siger du til mig, at jeg aldrig vil finde et stykke fjerkræ, der kan elske mig, uden skelen til vores indbyrdes økonomiske forhold?

PSYKOLOGEN Jeg vidste ikke hr. von And, at De var så romantisk anlagt.

JOAKIM VON AND Åh Gud, endnu en psykolog, der ikke ved hvad kærlighed er.

PSYKOLOGEN Eller også er det Dem, hr. von And, der har en forestilling om et ikke-økonomibaseret forhold, altså et frit svævende og i sig selv hvilende "rent" kærlighedsforhold, men hr. von And, et sådan forhold findes ikke. Ikke indenfor de nuværende rammer.

JOAKIM VON AND Så vil jeg købe nogle nye rammer.

PSYKOLOGEN Det kan ikke lade sig gøre.

JOAKIM VON AND Sig en pris.

PSYKOLOGEN Men der findes jo ikke andre rammer end markedet.

Og markedet er bare et andet ord for naturen. Planten konsumerer solenergi og CO₂ og udnytter det til sin egen vækst. Alle relationer og alt liv handler om vækst og udveksling af værdier. – det er det livet er. Er man imod markedet, er det fordi man hader livet og hellere vil bo på en anden planet.

JOAKIM VON AND Jeg er ikke et dyr, vel? Eller jo – det er jeg.

Men jeg er et dyr, som kan forestille mig verden, som den ikke er.

PSYKOLOGEN Undskyld?

JOAKIM VON AND Jeg er et dyr, som kan forestille mig verden, som den ikke er.

PSYKOLOGEN ...Men hvad er det så for en verden du forestiller dig?

JOAKIM VON AND Det er jo det.

PSYKOLOGEN Det er det?

JOAKIM VON AND Det er det jeg betaler dig penge for at fortælle mig.

PSYKOLOGEN Men det er vel politikernes opgave, hr. von And

JOAKIM VON AND Har du set dem? De virker så trætte og idéforladte.

PSYKOLOGEN I virkeligheden hr. von And skal vi alle være glade. Det her er den sande tilstand. Den tilstand vi har jagtet; Vi er kommet af med alle illusioner. Vi gør os ikke længere forestillinger om andre måder at leve på. Vi tror ikke på, at vi skal redde verden. Vi har erkendt vores svaghed. Vi kan leve uden selvhad, uden selvbebrejdelse. For første gang i historien lever vi i en illusionsløs og af-fortryllet verden – nyd det.

JOAKIM VON AND Rundt om os er der nød, skrig, død.

PSYKOLOGEN Men at begynde at tro på at vi kan eller skal eller bør gøre noget ved det. Jamen, så er vi jo tilbage ved start.

JOAKIM VON AND Så kan jeg gøre hvad jeg vil?

PSYKOLOGEN Du ikke bare kan. Du skal.

3. //////////////////////////////////////

A Okay. Cut til mit Discydrama. Snehvide er netop kommet hjem.

Prinsen har ventet uroligt på hende.

PRINS Hvor har du været?

SNEHVIDE Langt fra Discyland.

PRINS Hvad har du dog lavet dér?

SNEHVIDE Hvad er et menneskes liv?

PRINS Det er tid.

SNEHVIDE Tid.

PRINS Dage og nætter. Mange eller få. Det ved vi ikke.

SNEHVIDE Få.

PRINS Få?

SNEHVIDE Vi har et slot. Vi har et rige. Men vi har mistet DET.

PRINS DET...?

SNEHVIDE Vi har alt, undtagen DET.

PRINS Det? Hvad er det for noget, du taler om?

SNEHVIDE DET vi mangler.

PRINS Jeg ringede efter hoflægen.

HOFLÆGEN Jeg tror Snehvide lider af en slags Weltschmerz, sagde han.

PRINS Er det farligt? Hvad er det hun taler om?

HOFLÆGEN DET...?

PRINS Hun taler om DET.

HOFLÆGEN Nå, DET. Det går over.

PRINS Måske er det, fordi hun engang var død.

HOFLÆGEN Død?

PRINS Jeg fandt hende i en glaskiste. Hos nogle dværge.

HOFLÆGEN Det kan sagtens skyldes en for tidlig dødserfaring.

Det er ikke ualmindeligt at folk, der er genopstået fra de døde rige oplever en slags maniodepressivt Messias-kompleks. Men for det findes der medicin...

PRINS Hun fik noget medicin.

SNEHVIDE Det hjalp ikke.

PRINS Det tog til.

SNEHVIDE Jeg mærkede en slyngplante vokse indeni. Den snoede sig om mine organer. Jeg blev træt. Kunne ikke spise. Ville bare forsvinde.

At hade alle ord, føle at de er forkerte. At se nyhederne, oplæserne, debatterne. At se andre menneskers små markedsføringskampagner i ligegyldighed. At iagttage andres totale orienteringsløshed. At vide, at andre har det værre, hjælper ikke engang.

At gå tur med sin mand, høre ham spørge ind til hvad det er.

At lægge sig på en skovsti, nægte at rejse sig, nægte at gå videre. Se ham taste fars telefonnummer febrilsk. At høre ham kontrollere sin stemme og sige, at vi har en situation, at hade sig selv for det besvær, fuck at hade sig selv. At sidde i fodenden af en seng med en barnefod og håbe at mørket vil tage en med, når det forsvinder. At erklære solen krig, ikke at have noget at kæmpe med. At blive madet med en ske foran sit barn. At tabe sig, være apatisk, føle sig patetisk, at være patetisk, at føle at man dækker sig ind, når man siger man er patetisk, jeg ved godt, jeg er patetisk! At slå sig selv, slå hovedet imod hvad som helst, og ikke mærke noget. At se den konstante kværn, mennesker. At smile så stift til sit barn, at man kan mærke det i kæberne flere uger efter.

FORTÆLLER Rygterne om prinsessens sindstilstand bredte sig, og prinsen udskrev en konkurrence. Den der kunne komme med det, hun talte om, ville få det halve kongerige. Fra nær og fjern kom lykkeriddere.

LYKKERIDER Det er kærlighed. Real love.

LYKKERIDER 2 Det er mere tøj.

LYKKERIDER 3 Det er et stof. Op i næsen med det, og så har du det.

LYKKERIDER 4 Det er et program, der skal installeres i hende – med denne her.

LYKKERIDER 5 DET er sex. Masser af sex.

LYKKERIDERE. DET er frihed. DET er rigdom. DET er skønhed.

DET er beundring. DET er anerkendelse. DET er respekt.

FORTÆLLER Ingenting hjalp. Ingen havde det, der skulle til. Snehvide blev mere og mere bleg og apatisk. Hun nægtede til sidst at indtage føde. Men så en dag bankede det på slottets port. Uden for stod en mystisk person. Han bad om at være en nat alene med prinsessen. Først sad han tavs og så på hende, så pludselig ved midnat.

MYSTISK AND Det er, når du sidder i din tryggeskønne hygge, at det sniger sig ind på dig. Det er når det går op for dig, at du ikke kommer til at ryste den her af dig i aften. Når du er helt med på, at det her ikke kommer til at gå godt. Det er, når du forstår, at det bare bliver værre. Når du synker ned i det gamle kviksand og ikke længere kan svare på hvordan det var, det skulle være. Hvor det var du skulle hen. Når du glider stadig dybere ned i det mørke. Når du ikke kan komme ud af det mere. Når du bare kan sidde og lytte, mens alle spørgsmålene hamrer sig ind i dig, som skudt ud af en sømpistol.

Hvor længe skal det så køre på den måde? Er der en grænse? Er der en afslutning? Eller er det meningen, det skal vare evigt? Skal det bare stå på indtil vi alle er døde? Og når spørgsmålene har skudt dig i sænk, så får du fat i noget. Og det er ikke noget, der står Samsung på. Og det er ikke noget, de har gemt inde i Deadline-redaktionen. Og du kommer heller ikke til at finde det bag muren, som du hopper over på dit næste maratonløb. Og det ligger i hvert fald ikke på hylden nede i 7-11. Men det findes. For du har haft det, du ved udmærket, at du har haft det. Og det kan godt være, at det er længe siden, og det kan også være, det ikke varede så længe. Men det var der – og du skal finde det igen.

FORTÆLLER Da Snehvide vågner, er den mystiske person væk. Alt hvad der ligger tilbage er en fjer. Men nu ved hun det. Dvs. hun ved ikke, hvad hun ved, men hun ved, at hun skal finde den mystiske person igen. Hun tager sit barn på ryggen og forlader slottet.
Snehvide skal til at stikke af.

PRINS Hvad laver du? Stikker du af, Snehvide? Jeg ved hvad DET er. Det er mig ikke? Slot og karet. Kedsomhed. At sidde med den samme mand. Er det det? At forestille sig, at man skal sidde med ham resten af livet. Er det det!? Det er angst for at forpligte sig, for at vælge, Snehvide, at sige ja fuldt og helt, ikke Snehvide? Uden ironi. Uden sarkasme. Er det det!? At opgive forestillingen om et andet liv. Opgive at skulle være åben, fleksibel. Er det det? Altid at skulle kunne slå til, hvis muligheden for noget bedre, skulle opstå, men jeg elsker dig, Snehvide.

SNEHVIDE Jeg er nødt til det.

FORTÆLLER Og så begynder Snehvide sin rejse...

4. //////////////////////////////////////

JOAKIM VON AND Cut til mit Discydrama – der står Joakim von And på sin pengetank og danser.

Jeg skal bare nyde. Nyde. Mærke noget. Nyde. Mærke noget.

Jeg vil have en syngende havfrue

Duer ikke.

Jeg vil have et romantisk bryllup. Publikum, I har betalt for at komme ind og græde, men det er altså ikke ægte kærlighed mine damer og herrer. Har vi nogen fra publikum der ikke kan følges ad!? Vil du kneppe og ære ham indtil penissen skiller sig ad!? Vi skal mærke os selv!

Duer ikke.

Jeg vil gerne ha' en drink og to dansende dværge

Duer ikke

Jeg vil have gruppesex.

Så vil jeg have en spastiker. En spastiker må kunne få mig til at føle et eller andet. DET. En spastiker med en lille hund. En spastiker med et kæledyr, bliver det mere ømt? Han er en flot fyr - nåh nej det er han ikke. Han sidder i kørestol. Det er jo synd, eller, nåh nej.

KAN I MÆRKE JER SELV?."

MIKKEL Det kan nogle gange være svært at finde ud af, hvad der er fantasi og virkelighed. Eller måske snarere indbildning. Jeg har det tit sådan, at jeg ikke er sikker på, om jeg befinder mig i den hér verden. Ting flyder sammen, jeg er vægtløs. Eller sagt med andre ord: Der er ingenting i verden, jeg ønsker mere end at have begge ben plantet solidt på jorden. Jeg vil kunne dyrke sex uden at være bange og have smerter. Jeg vil kunne løbe, hoppe, svømme og klatre i bjerge. Jeg vil kunne kaste kvinder på nakken og løbe af sted med dem. Jeg vil kunne lave biler og bygge et hus, hvis jeg får lyst. Jeg vil sejle jorden rundt. Jeg vil kunne tæmme en hest. Jeg vil kunne hente drengens legetøjsbil, når den er drønet ind under sofaen, hvor han ikke kan nå den. Men mest af alt vil jeg bare være det jeg er og ikke andet. Det, det handler om, er at have et godt liv, gøre hvad man har lyst til. Men hvornår er jeg så lykkelig? Det er, når jeg laver noget, som er virkelig vigtigt for nogle andre.

JOAKIM VON AND Jeg føler ingenting. Du kan ikke producere tårer, og hvad er du så værd!? Hvad er det værd? Producerer du noget af værdi? Noget som helst? Hvad er din nytteværdi? Hvis du ikke er noget værd, hvem vil så savne dig? Du er ikke noget værd. Du producerer jo ikke noget! Jeg producerer arbejdspladser, VÆKST. Hvis du tager dit eget liv, gavner det væksten i samfundet. Det kan du ikke engang. Så må dværgen skyde dig.
Jeg knepper spastikeren i skudhullet!
Jeg føler stadig ikke noget.
Von and løfter en pistol, og skal til at plaffe hovedet af sig selv.

5. //

Snehvide kommer ind.

JOAKIM VON AND Hvad laver du hér?

SNEHVIDE Tænk hvis vi er dem, som inderst inde ved det.

VON AND Ved hvad?

SNEHVIDE Tænk hvis vi er dem, som inderst inde ved, at vi har spillet fallit. At jorden, klimaet, overbefolkningen, overskridelsen.

VON AND Jeg er midt i noget.

SNEHVIDE DET HELE er ved at bukke under og det nytter ikke noget at skrike vækst. Tænk hvis vi er dem, som ved det. Tænk hvis vi er dem, der siger, vi vil ikke mere. Vi kan ikke mere. Vi vil have en anden fortælling, en anden historie – et eventyr vi kan tro på.

VON AND Kan du lægge æg, Snehvide?

SNEHVIDE Beklager, hr. von And.

VON AND Vi er nødt til at flytte grænsen for menneskets formåen.

SNEHVIDE Netop.

VON AND Kan et menneske forelske sig i en and?

SNEHVIDE Hvorfor spørger De?

VON AND Der skal et bevidsthedsskred til, ikke?

SNEHVIDE Belle, en af mine veninder blev forelsket i et udyr.

VON AND Det giver tro på mirakler.

SNEHVIDE Det er mulighedssansen, hr. von And. Det er den som skal genopdages. Nu siger jeg noget som fremtidige generationer i årtusinder kommer til at bakse med at prøve at forstå, at vi ikke kunne tro på. Her kommer det: Fred i hele verden er muligt. Absolut global økologisk balance, er muligt. Total individuel frihed og total solidaritet mht. fordeling af goder, tolerance og respekt for dem, der ikke er som en selv, er muligt. Og intet af det, jeg her nævner er særlig langt væk. Det ligger lige om hjørnet. Vi minder om aber, hr. von And, der sidder målløse og stirrer på tørt brænde og tændstikker og samtidig tror, at kulde er noget man bare må lære at leve med. Der er mange, mange andre langt større ting, der også er mulige.

VON AND Hvad hedder dit barn?

SNEHVIDE Det ved jeg ikke.

VON AND Kan jeg købe hende?

Snehvide ryster på hovedet.

Jeg vil bygge en helt ny verden til hende. Der skal vi starte, en ny race, en ny bevidsthed.

SNEHVIDE Hvor?

VON AND På en anden planet, måske.

SNEHVIDE De er en smuk and. Smukkere end De selv tror.

VON AND Hvis vi får børn sammen, Snehvide, får de så vinger?

De kysser hinanden.

FORTÆLLER På en anden planet levede de lykkeligt til deres dages ende.

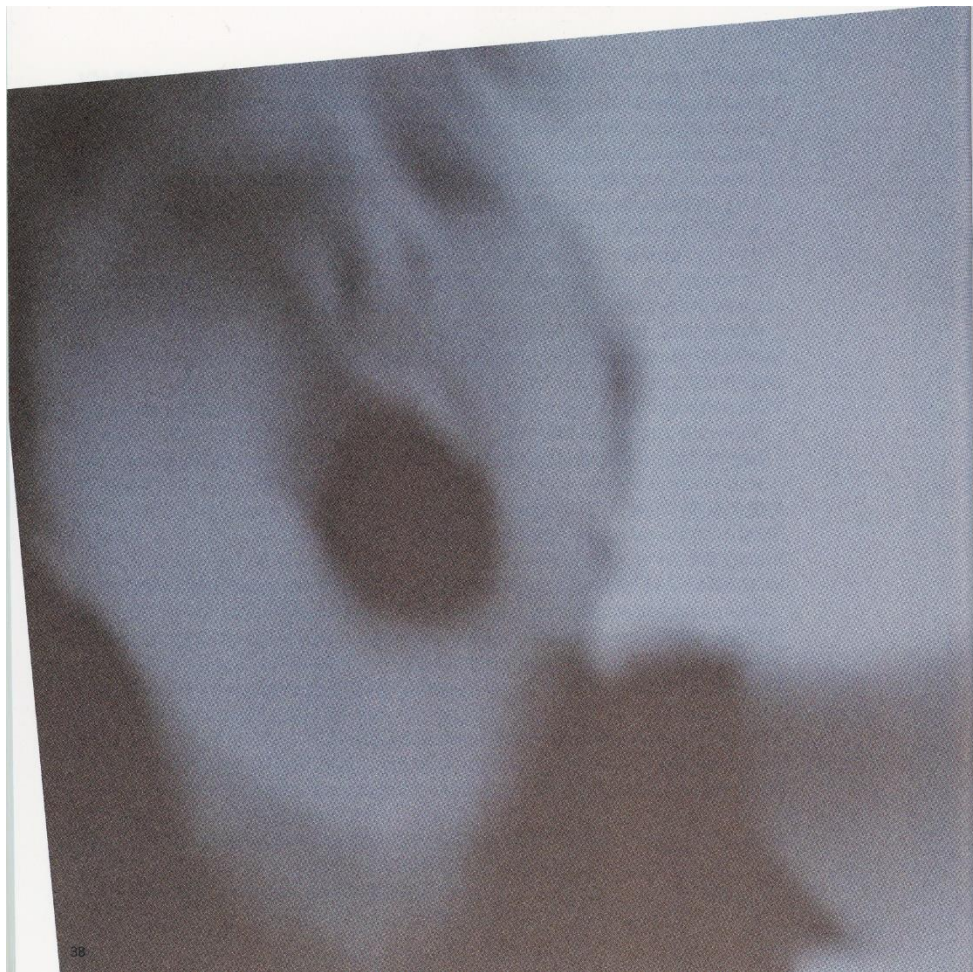
EPILOG //

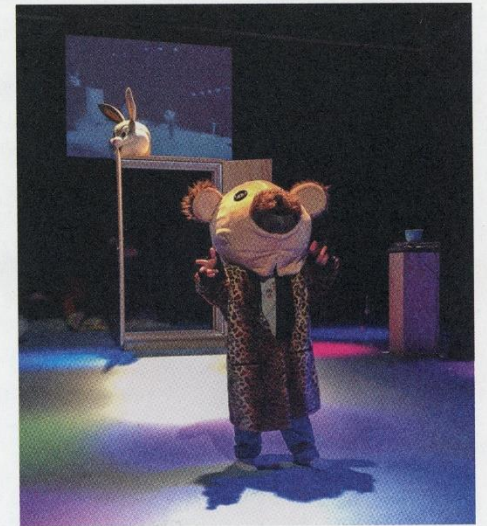
A Tror du Discy køber det eventyr?

B Jeg ved ikke om Discy køber det eventyr... Næ, der mangler noget.

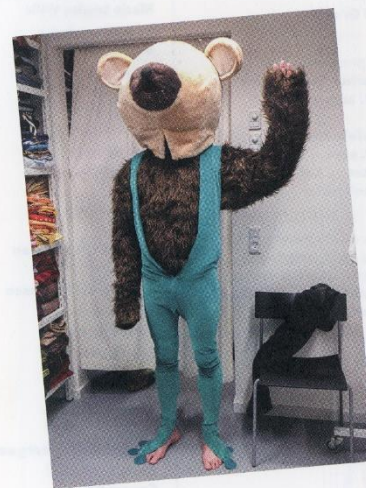
A Ja, der mangler DET.

SLUT //

ALL MY DREAMS COME TRUE

Et Disneydrama om
depression og eventyr

Af **Christian Lollike**

Med tekstfragmenter af
Jens Christian Lausen Led
og **Tanja Diers**

Isenesættelse
Christian Lollike

Scenografi
Rufus Didwizsus

Kostumedesign
Ulrike Gutbrod

Lysdesign*
Mathias Herland

Instruktørassistent
Signe Nørfeldt Friborg

Skuespillere
Marie Louise Wille
Morten Burian

Kor
Carsten Mathiesen
Henriette Mader Dinesen
Mikkel Lund
Andreas Nikolai Petersen
Kristian de Linde

* 3. års elev fra
Statens Scenekunsthøjskole.

Forlag
Nordiska ApS
Programredaktion
Tanja Diers
Agnete Krogh

Foto fra afsluttende prøver
Ulrike Gutbrod
Program layout
Jørn Moesgård as

Tryk
EJ Graphic

Urpremiere
Aarhus Teater Scala
31. august 2013

CaféTeatret
27. sept. - 19. okt. 2013.
Vises på Københavns
Musikteater

Forestillingen er produceret
i et unikt samarbejde
mellem **Aarhus Teater**,
CaféTeatret og **Aarhus**
Festuge

at
AARHUS TEATER

CT

A
Aarhus Festuge

KØBENHAVNS MUSIKTEATER

KREDITERING
AARHUS TEATER
Produktionsteam
Producent
Line Bjergø
Dramaturg
Hanne Lund Joensen
Markedsføring
Simon Fernando

Skuespillerrepræsentant
Marie Louise Wille
Forestillingsleder
Bo Cornelius
Lysansvarlig
Jonas Kongsbach
Lydansvarlig
Caspar Ravn

Scenen
Kristian Skov
Malersal
Michael Odgaard
Smed
Michael Christensen
Tømmer
Bent Ejvind Sørensen

Rekvisitør
Mette Nørhede
Skræddersal
Lena Tolkmitt
Sminke/mask
Signe Herlevsen
Video
Kresten Bak Østergaard

Afvikling lys/lyd
Caspar Ravn
Suffløse
Anette Walsøe
Voice coach
Nini Matessi Schou
Afvikling Sminke/mask
Jenni Koch,
Signe Herlevsen
Kira Stochholm Exe
Sofie Stenholt

Påklæder
Kristine Barker Jørgensen

KREDITERING
CAFETEATRET
Produktionsleder
Anders Sylvest
Dramaturg
Tanja Diers
Salgs- & kommunikations-
ansvarlig
Jeannie Haltrup

Teknisk ansvarlig
og afvikler
Morten Kolbak
Teknisk afvikler
Bjarke Jepsen
Sceneafvikler
Anka Holm Sørensen

Produktionsassistent
Fanny Saemund
Undervisningsmateriale
Fanny Saemund
Tanja Diers
Billet- & forhusansvarlig
Ane Bank Olesen
Regnskabsansvarlig
Birthe Knudsen
Administrativ leder
Laura Ramberg
Kunstnerisk leder
Christian Lollike

DE STØTTER
AARHUS TEATER
FORESTILLINGSPONSOR
VILHELM KIERS FOND

MEDIEPARTNER
Jyllands-Posten
www.jp.dk

LEVERANDØRSPONSORER
kvadrat
www.kvadrat.dk

BANG & OLUFSEN
www.bang-olufsen.com

EVENTPARTNERE
Søren Jensen
Rådgivende Ingeniørfirma
www.sj.dk
STIBO
www.stibo.com

KULTUR
MINISTERIET

Kulturministeriet støtter
Aarhus Teater

Tak til **Saxild Strand**
for udlån af bolig

Saxild
Strand

AARHUS TEATERS
SAMARBEJDSPARTNERE

Arkitektfirmaet C.F. Møller A/S
Advokatfirmaet Energi & Miljø
AFA JCDecaux as
Bravida Danmark A/S
Danmon Systems Group A/S
Dansk Administrations Center A/S
Danske Bank
DELACOUR
EJ Graphic A/S
El:con
Epenion
Handelsbanken
Harboe Skilte A/S
Heyday ApS
Holst, Advokat
Hustømmerne A/S
JKS
Jyske Bank
Jørn Moesgård as
KPMG
Lindpro
Malermester Erik Dalsgaard A/S
Mangaard Travel Group
Nordea
Nykredit
PwC
Schouw & Co.
Spar Nord Bank
Stark
Aarhus Havn

DE STØTTER
CAFETEATRET

KØBENHAVNS KOMMUNE

jeudan

Montana

STATENS
KUNSTRÅD
DANISH ARTS COUNCIL

BIKUBENFONDEN

DELACOUR!
DANIA

